

været foretaget den første Fredag i hver Maaned, altsaa 12 Gange aarligt, og været ledet af to af Handelsforeningens Medlemmer, er dette, at man har kunnet fastsætte uafhængig af Bankerne en Værdi paa visse Papirer, der ret regelmæssigt blev omsat blandt Aarhus' Befolkning, blandt den jydsk Befolkning i Almindelighed. I Stedet for at være udelukkende henvist til at sælge disse Papirer gennem Bankerne har man altsaa paa denne fri og direkte Maade gennem Handelsforeningens Medlemmer kunnet omsætte Papirerne blandt det interesserede Publikum. Derved har man ment, at man fik de bedste og mest retfærdige Priser frem. Det er altsaa den Opgave, som den stedlige Handelsforening har taget op, en Opgave, for hvis Løsning der i sin Tid blev agiteret paa jydsk Handelsmøder. Det har selvfølgelig vist sig, at der ikke kunde opnaas nogen egentlig Forretning paa dette Omraade; men det har heller aldrig været Tanken. Det er en Foranstaltning, som Befolkningen har sat Pris paa, og jeg kan aldeles ikke forstaa, hvorfor man skulde hindre den i at beholde denne. Naar det ærede Medlem taler om de farlige Konsekvenser, der skulde kunne udledes deraf, tror jeg, det er at skyde helt over Maalet. Det er noget, som har eksisteret i en Menneskealder og vakt meget ringe Opmærksomhed udenfor de ganske specielt interesserede Kreds. Det har gjort nogen Gavn, ikke saa forfærdelig megen, men nogen Gavn, har i hvert Tilfælde tilfredsstillet den Fornemmelse hos de paagældende, at de ikke var prisgivet en ganske vilkaarlig Værdisættelse af Bankerne, og jeg tror absolut, det er umuligt at paavise, at det har gjort nogen som helst Skade. Skulde man indrette det saaledes, at de paagældende, som kommer sammen der 12 Gange om Aaret, ikke skulde have anden Forretning eller ikke maatte beskæftige sig med andet end en Gang om Maaneden at sætte Kursen paa nogle Papirer? Det forekommer mig ganske gaadefuldt. At indrette sig med en Mæglerinstitution ligger fuldstændigt udenfor de faktiske Forhold, saaledes som disse har udviklet sig gennem en Menneskealder, og der er aldeles ikke tænkt paa, at man paa nogen som helst Maade vil søge kunstigt at oparbejde en Børs eller en virkelig Spekulationsforretning i Aarhus — der saa lidt som noget andet Sted. Jeg tror derfor, man ganske roligt kan give Handelsministeren den Bemyndigelse, som tillægges ham i § 1. Det tror jeg aldeles ikke, der sker nogen som helst Skade ved.

De Ændringsforslag, som det samme ærede Medlem har stillet til Lovforslagets § 3, skal jeg ikke komme dybere ind paa. Man har, som det ogsaa blev erkendt af den højtærede Handelsminister, bestræbt sig for at faa affattet disse Baissebestemmelser saa effektivt som muligt, og den Hovedbestemmelse, som er truffet paa dette Omraade, har da ogsaa vundet Tilslutning fra Mindretallets Side. Vi mener, at der absolut vil opnaas den bedste Sammenhæng i disse Regler ved, at samtlige Flertallets Ændringsforslag vedtages, og det skal jeg derfor paa ny anbefale, at man gør.

Handelsministeren har allerede udtalt sig om det noget gaadefulde Ændringsforslag, som gaar ud paa at indsætte Ordet „foreløbig“ i § 6. Ændringen er naturligvis ganske overflødig og forekommer mig lovteknisk særdeles uheldig, idet man derved binder sig eller i hvert Tilfælde kunde give det Udseende af, at man bandt sig til ved Lovens Revision i 1925 at indføre i Loven Bestemmelser, som er af rent vedtægtsmæssig Karakter. Det vilde jeg finde meget uheldigt, og jeg maa derfor anbefale at stemme mod dette Ændringsforslag. Jeg kan heller ikke se, der er mere Grund til en saadan Tilkendegivelse paa dette Punkt end paa alle andre Punkter i Loven. Den skal jo som Helhed revideres i 1925.

Jeg vil saa gerne med Hensyn til vor Stilling til de økonomiske Lettelser, Lovforslaget indeholder, udtale, at vi, som jeg allerede har sagt, finder det naturligt paa dette Punkt at vise nogen Imødekommenhed og benytte denne Lejlighed dertil, og det har vi, da der var stillet Forslag derom fra den højtærede Handelsministers Side, gerne villet medvirke til.

Med Hensyn til Provisionsbestemmelsen skal jeg ikke komme udførligere ind paa den, da den jo er omtalt af den højtærede Handelsminister. Jeg vil blot i Anledning af den Udtalelse, som Mindretallet har fremsat i Betænkningen om, at det havde været villigt til at forhøje Maksimumsgrænsen for Aktier under Pari, sige, at det Forslag, som Mindretallet der stillede i Udsigt, var en Forhøjelse fra $\frac{3}{8}$ til $\frac{1}{2}$, og det afhjælper efter vor Formening ikke den Ubillighed, her er til Stede. En saa ringe Forhøjelse er ganske utilstrækkelig, hvor det drejer sig om lavt noterede Papirer. Hvorledes Spørgsmaalet i Enkeltheder skal løses, kan man nærmere overveje. Man kan ligefrem regne ud i Forhold til Kurserne, hvorledes de forskellige Provisionssatser, der kan være Tale om, vil virke; jeg antager ogsaa, det er den Vej,